

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie ze skargi M.K. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 6 kwietnia 2006 r.,
sygn. akt [...], wydanego w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej
"T."

przeciwko M.K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 grudnia 2007 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od skarżącego M.K. na rzecz
Spółdzielni Mieszkaniowej "T." kwotę 1200 (jeden tysiąc
dwieście) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania przed Sądem
Najwyższym.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację M.K. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 czerwca 2005 r., sygn. akt [...].

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł pozwany M.K., który zarzucił rażące naruszenie prawa materialnego, w szczególności art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali. Jednocześnie skarżący wskazał, że zaskarżenie wskazanego wyroku nie było możliwe w drodze skargi kasacyjnej oraz że została mu wyrządzona szkoda, gdyż „zasądzona w tej sprawie kwota wraz z kosztami i odsetkami została już ściągnięta z jego konta przez komornika”.

W odpowiedzi na skargę powodowa Spółdzielnia wniosła o oddalenie skargi, ewentualnie o jej odrzucenie oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Wśród wymagań tych mieści się uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Jego spełnienie sprowadza się do złożenia oświadczenia, że szkoda wystąpiła oraz wskazania jej rodzaju i rozmiaru (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, Biul. SN 2005, nr 10, s. 14 oraz z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl.). Obowiązkiem skarżącego jest ponadto uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, a więc wykazanie jej przy użyciu dowodów lub innych środków, niespełniających wymagań wynikających z przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 k.p.c.).

Skarżący w niniejszej sprawie powołał się co prawda na to, że została mu wyrządzona szkoda, jednak w żadnym stopniu nie podjął próby uprawdopodobnienia jej zaistnienia, ani też wskazania jej wysokości. Samo gołosłowne stwierdzenie skarżącego o poniesionej szkodzie nie może spełniać

wymagania konstrukcyjnego skargi, o którym mowa w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Przepis ten wymaga bowiem uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przez skarżącego. W niniejszej sprawie skarżący nie podjął nawet próby wykazania faktu poniesienia szkody, a nawet nie wskazał jej rozmiaru. Również stwierdzenie skarżącego, że „także kwoty zasądzone nakazami w pozostałych sprawach, uzyskanymi przez wskazanie Sądowi nieprawidłowego adresu pozwanego, zostały już wyegzekwowane z pozwanego” nie czyni zadość wymaganiu uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody. Skarżący nie wskazał ani jakich konkretnie orzeczeń dotyczy jego twierdzenie, ani jaka była wysokość poniesionej przez niego szkody. Nie jest przy tym istotne, czy okoliczności te znajdują się natomiast już w aktach sprawy sądów niższych instancji. Należy bowiem zwrócić uwagę na fakt, że istota elementów konstrukcyjnych skargi zasadza się na tym, że powinny one wynikać wprost z treści skargi. Nie może więc stanowić wypełnienia tego obowiązku jedynie odesłanie przez skarżącego do akt sprawy sądów rozpoznających sprawę na wcześniejszych etapach postępowania. Wymaganie to dotyczy bowiem treści skargi jako szczególnego rodzaju pisma procesowego.

W myśl art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzuca skargę nie spełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Wypełniając dyspozycję tego przepisu, Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

O kosztach postępowania skargowego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ i 424¹² k.p.c.